

Guia didàctica de Valencià C1, Classe en Directe Virtual + Plataforma

Curs: Valencià C1. Classe en Directe Virtual + Plataforma

Modalitat: Classes virtuals més plataforma de treball en línia

Duració: 75 hores

DADES DEL CURS

Nom del curs	Valencià C1, Classe en Directe Virtual + Plataforma
Modalitat	Classes virtuals més plataforma de treball en línia
Examen de certificació (inclòs en el curs)	Nivell C1 de la CIEACOVA
Calendari	Calendari acadèmic Graus UCV
Duració	75 hores (25 presencials síncrones + 50h accés a la plataforma)
Requisits previs	Es recomana el nivell B2 de valencià (CIEACOVA, JQCV o EOI).
Requisits tècnics	Disposar d'ordinador amb connexió estable a Internet, auriculars i micròfon.
Idioma en què s'imparteix	Valencià
Coordinadora acadèmica cursos lingüístics de valencià	María Jesús Carrera Hueso mariajesus.carrera@ucv.es

INTRODUCCIÓ

El curs de Valencià C1, Classe en Directe virtual + Plataforma se centra en la preparació dels estudiants dels graus UCV per a l'examen de nivell C1 d'acord amb el Marc Comú Europeu de Referència per a les Llengües (MCERLL) de la CIEACOVA (Comissió Interuniversitària d'Estandardització d'Acreditacions de Coneixements de Valencià). Es proposen tres àrees principals d'estudi durant el curs:

1. Tècnica i pràctica d'examen.
2. Desenvolupament de vocabulari i revisió de gramàtica.
3. Correcció d'errades.

Els estudiants rebran instrucció detallada i pràctica sobre l'estructura de les diferents parts de l'examen (comprensió oral i expressió escrita, coneixements gramaticals i lèxics, comprensió escrita, expressió i interacció oral), així com tècniques d'examen específiques per a utilitzar en cada una d'aquestes. A més, els alumnes desenvoluparan el vocabulari relacionat amb els temes potencialment tractats en l'examen, que es dividirà en 13 àrees temàtiques.

Finalment, el curs revisarà els aspectes gramaticals clau que es treballaran en les competències receptives (comprensió oral i comprensió escrita) i demostraran en les productives (expressió escrita i expressió i interacció oral). Es recomana que els alumnes tinguin assolit el nivell B2.

OBJECTIUS

Objectiu general

La finalitat del *curs de Valencià C1, Classe en Directe virtual + Plataforma* de l'Institut de Llengües UCV és preparar l'alumnat UCV perquè adquireisca el nivell de C1 de valencià seguint les directrius del MCERLL. L'objectiu fonamental, per tant, és que l'alumnat UCV esdevinga usuari experimentat en el nivell C1.

D'acord amb el marc normatiu del nivell C1 de la CIEACOVA l'objectiu general és:

- comprendre una àmplia gamma de textos llargs i complexos, i reconéixer-ne el sentit implícit;
- expressar-se amb fluïdesa i espontaneïtat sense haver de buscar d'una manera gaire evident paraules o expressions;
- utilitzar la llengua de manera flexible i eficaç per a propòsits socials, acadèmics i professionals;
- produir textos clars, ben estructurats i detallats sobre temes complexos i demostrar un ús controlat d'estructures organitzatives, connectors i mecanismes de cohesió.

Objectius específics

Competència discursiva

Adquirir les estratègies discursives necessàries per a produir textos explicatius, descriptius, instructius, argumentatius, narratius i expressius que siguin adequats, coherents i cohesionats.

Expressió oral

Expressar idees, opinions i desenvolupar temes amb finalitats diverses en registres formals. Expressar-se amb fluïdesa, amb un vocabulari ric i precís i amb una correcció suficient per a crear un discurs comunicativament eficaç.

Expressió escrita

Escriure textos clars i ben estructurats, i desenvolupar el punt de vista de l'aprenent amb una certa extensió. Escriure sobre temes complexos en cartes, assajos o informes, subratllar-ne els aspectes que es consideren més importants i triar l'estil apropiat en funció del destinatari.

Comprensió oral

Comprendre discursos extensos, encara que no estiguen ben estructurats i que les relacions només siguin implícites i no estiguen assenyalades explícitament. Comprendre programes de televisió i pel·lícules sense massa esforç.

Comprensió escrita

Comprendre textos llargs i complexos de caràcter literari o basats en fets, i apreciar-ne les diferències d'estil. Comprendre articles d'especialitat i instruccions tècniques extenses, encara que no tinguen relació amb el camp d'especialitat de l'aprenent.

Interacció oral

Conversar espontàniament i amb fluïdesa sense haver de buscar gaire les paraules. Utilitzar la llengua de manera flexible i eficaç amb finalitats socials i professionals. Formular, de manera precisa, idees i opinions i relacionar hàbilment la contribució de l'aprenent en el discurs amb la dels altres interlocutors.

Interacció escrita

Expressar-se amb claredat i precisió i relacionar-se amb el destinatari amb flexibilitat i eficàcia. Utilitzar la llengua de forma flexible i eficaç en la correspondència personal, incloent-hi usos afectius, al·lusius o humorístics.

Competència lingüística

Aconseguir un grau de competència gramatical avançat en els aspectes foneticoortogràfics, morfosintàctics i lèxics necessaris per a la correcta elaboració dels textos proposats.

CONTINGUTS LINGÜÍSTICOTEXTUALS

Components textuais

Gèneres i propietats textuais

Adequació

Anàlisi de la situació en què es produeix el text: rols de l'emissor i el receptor, propòsit, context i canal.

Adequació a la situació comunicativa: concepte de registre. Factors que determinen el registre: camp (tema i grau d'especialització), mode (canal oral o escrit, espontani o planificat), to (formalitat, formes de tractament), propòsit o intenció. Elecció del registre. Punt de vista adoptat per l'emissor segons el propòsit. Especificitat del lèxic segons el tema i el destinatari.

Adequació al gènere: convencions i disposició pròpies dels gèneres que es treballen.

Estil i modalització: objectivitat i subjectivitat en textos descriptius. Estil distanciat (impersonal) o de participació (1a persona del plural). Marques que reflecteixen l'actitud del parlant respecte a allò que diu. Marques que afavoreixen la presència o l'allunyament de l'emissor i del receptor: tria de la persona gramatical (pronomen de 1a persona, plural fictici, 3a persona del singular). Generalitzacions. Construccions personals o impersonals. La combinació d'estil directe i estil indirecte en un text narratiu. Punt de vista adoptat per l'emissor en els textos narratius: intern, extern, objectiu, omniscient.

Coherència

Estructura de les seqüències textuais descriptives, narratives, explicatives, argumentatives. Selecció de la informació segons el propòsit comunicatiu i el punt de vista adoptat per l'emissor (text descriptiu i narratiu). Selecció de la informació segons el propòsit comunicatiu, les pressuposicions i el coneixement compartit entre l'emissor i el receptor (text instructiu, explicatiu i argumentatiu).

Ordre de presentació de la informació (text descriptiu: sumatiu, jeràrquic o itinerant; narratiu: ordre real o ordre escollit; instructiu: ordre de les accions, marques d'ordre que les introdueixen).

Estructura de les seqüències textuais. Text narratiu: plantejament, nus i desenllaç. Text explicatiu: presentació, desenvolupament (qüestionament i resposta) i conclusió. Text argumentatiu: introducció, nucli (tesi, arguments i contraarguments) i conclusió.

Progrés de la informació: la progressió temàtica. Conceptes de tema i rema. Text argumentatiu: arguments ordenats de més fort a més feble o a l'inrevés; articulació entre informació coneguda o represa i informació nova (tema i rema). Segmentació en paràgrafs.

Estratègies discursives: definició, exemplificació a partir de coses concretes, analogia, reformulació, citació d'autoritat (text explicatiu); interrogació retòrica, argument d'autoritat o basat en un exemple, anticipació i repetició, concessió a l'adversari, relat d'una experiència personal, al·lusió a elements culturals, coneixement compartit (text argumentatiu).

Cohesió

Referència: la determinació i la indeterminació com a manifestació de referents coneguts i referents nous dins d'un text. Correspondència de cada pronom feble amb un antecedent com a condició necessària de coreferència ben establerta en un text. Demonstratius i possessius com a elements de referència textual, endofòrica i exofòrica. Ús de sintagmes preposicionals, adverbis, locucions adverbials i oracions que funcionen com a elements de connexió i com a organitzadors del discurs (en altres paraules, al mateix temps, és per això que, com ja hem dit més amunt, és a dir, per exemple, d'una banda, d'altra banda, en conclusió...).

Concordança com a factor de cohesió textual: els noms col·lectius, l'adjectiu o l'article amb més d'un substantiu, el verb amb un subjecte sintàcticament complex (llarg, coordinat, etc.).

Connexió de sintagmes i oracions mitjançant conjuncions i locucions conjuntives de coordinació amb valor copulatiu, distributiu, disjuntiu, adversatiu i il·latiu. Relacions d'oposició, causa i conseqüència entre les idees en textos argumentatius i explicatius: nexes d'unió entre oracions (conjuncions, adverbis, locucions causals o consecutives, etc.),

verbs que expressen causa, conseqüència o oposició. Elements de connexió que actuen com a organitzadors del discurs o com a elements de referència discursiva amb la finalitat d'introduir exemplificacions, aclariments, conclusions, represa d'informació, etc. (per citar algun cas, per resumir, per dir-ho d'una altra manera...). Connexió d'oracions mitjançant conjuncions i locucions conjuntives de subordinació com a elements de cohesió sintàctica o semàntica.

Recursos textuais: elements que serveixen per qualificar o determinar i que aporten expressivitat al text com ara adjectius, metàfores, comparacions, oracions comparatives, oracions adjectives explicatives i especificatives. Les relacions de sinonímia i d'antonímia entre els mots com a factor de cohesió lèxica i com a recursos de variació. Procediments de composició i de derivació del lèxic

com a recursos de variació d'un text. Paràfrasi i exemplificació com a recursos de coherència i cohesió d'un text. Recursos no lingüístics que contribueixen a donar coherència al text: elements tipogràfics, esquemes, gràfics, etc.

Components gramaticals

Fonètica i ortografia

Ortografia de *a*, *e* i *o*, *u* àtones. Mots sense punts clars de referència vocàlica (*emparar*, *meravella*, *cartolina*, *esdrúixol*...). Cultismes i pseudoderivats (*boca/bucal*, *cònsol/consular*...). Interferències vocàliques amb el castellà.

Alternances vocàliques en el radical d'alguns verbs (*poder* i *voler*).

Repàs dels diftongs i triftongs. Funcions no vocàliques de la *i* i la *u*. Separació de paraules per síl·labes tenint en compte tots els dígrafs i geminacions (*in-no-cent*, *set-ma-na*...). Separació dels elements d'una paraula prefixada o composta (*des-ai-re*, *vos-al-tres*...).

Accentuació. Casos de pronunciació i accentuació errònia per canvi de la síl·laba tònica. Accentuació de les paraules compostes derivades (*fisicoquímic*, *útilment*, *sud-americà*...).

Espectura de l'accent obert i tancat segons la norma, incloent-hi les excepcions a la regla i les paraules que presenten dubtes ortogràfics (*préstec*, *estómac*...). Accentuació de paraules que solen presentar dubtes a causa de la posició de la síl·laba tònica (*diòptria*, *atmosfera*, *etíop*, *timpà*...). Ús de l'accent diacrític.

Dièresi. Ús de la dièresi en vocals *i* i *u* àtones. Casos especials en l'ús de la dièresi.

Espectura del guionet en els seus usos diversos (*nord-oest*, *després-ahir*, *Vila-real*, *portar-la*, *bum-bum*, *xino-xano*...) i en casos en què no s'escriu el guionet (*subsecretari*, *infraroig*, *hispanoamericà*...)

Ortografia i pronúncia en casos especials de les consonants oclusives sordes i sonores en posició final de síl·laba (*cabdell*, *apte*, *cognom*), en posició final de paraula (*tub*, *adob*, *mag*, *zig-zag*, *càrrec*, *fàstic*, *fred*, *sud*), en terminacions com *-etud* i *-itud* i la resta d'excepcions a la regla general. Espectura d'homòfons i parònims (*quan/quant*, *tan/tant*, *cub/cup*...).

Ortografia i pronúncia en casos especials de les consonants *b/v* (*mòbil*, *rebentar*, *baf*, *avet*,

avorrir, cavall...); derivats i pseudoderivats (*corba/curvatura, cervell/cerebral...*). Usos contrastius amb altres llengües (*arribar, treballar, covard, rebentar...*); usos excepcionals (*circumval·lar, tramvia...*). Escriptura d'homòfons, parònims i paraules que es poden confondre (*abans/avanç, baca/vaca, probable/provable, abís/avís...*).

Ortografia i pronúncia en casos especials de les consonants alveolars fricatives: terminacions -assa,-essa, -issa, -ança, -ença; grups sonors *dins-*, *fons-* i *trans-*; s darrere prefixos i en mots compostos, z en cultismes i tecnicismes; els grups cc, xc i sc; els sons [ks] i [gz] representats per la grafia x; ortografia i pronúncia de mots com: *Àsia, anàlisi, síntesi, dissol·dre, messies, poncella*; els femenins acabats en -essa i els que tenen els grups -essor, -essió, -missor, -missió); verbs acabats en -issar, -isar, -itzar; ortografia i pronúncia de tz (*Natzaret*); paraules amb vocal + si (*oasi, tesi...*); arabismes (*tassa, safrà...*); flexió de les paraules acabades en -s (*pis, pisos; barnús, barnussos...*); compostos i derivats amb s/ss (*aerosol, pressentir, asèptic, assenyalar...*). Escriptura dels homòfons (*cessió/sessió, cent/sent...*) i parònims (*casa/caça, brasa/braça...*).

Ortografia i pronúncia en casos especials de les consonants vibrants en mots compostos (*mata-rates, grecoromà, trirrem*) i darrere de prefixos (*arítmia, autoretrat, coreferent, prerrogativa*). Divergències amb altres llengües (*brusa, frare, escorta*); r medial muda (*prendre, comprendre*); altres casos (*cerndre, dimarts, marbre*); cultismes (*derogar*).

Ortografia i pronúncia en casos especials de les consonants palatals: escriptura dels verbs acabats en -tjar i en -jar (*hostatjar, marejar*); ortografia excepcional de j+e (*jeroglífic, majes- tat...*). Ús dels diversos valors de la grafia x incloent-hi els no palatals (*taxa, examen*) i ortografia de la x amb so fricatiu a l'inici de mot (*Xàtiva, xilòfon...*).

Ortografia i pronúncia en casos especials de les consonants laterals en els mots amb dificultat: paraules començades per al-, col-, il-, mil-, sil- + l (*al·legoria, col·lecció, il·legal...*), en les acabades en -el·la, -il·la (*mortadel·la, til·la*); derivació de la l·l de paraules amb l o ll (*metàl·lic, cristal·li*); cultismes amb l inicial (*labial, laboral*); cultismes amb l·l (*cèl·lula, cal·ligrafia*). Distinció ortogràfica de parelles com *vila/vil·la*.

Ortografia i pronúncia de la h: pronunciació aspirada, casos especials (*coet, orxata, truà, harmonia, subhasta*); cultismes (*hèlix, hemorràgia, híbrid, hídric*). Distinció ortogràfica entre parelles homòfones (*ala/hala, hom/om, ostatge/hostatge*).

Canvis fonètics de les consonants en contacte amb altres sons en una mateixa paraula i en una tira fònica: sonoritzacions, ensordiments, assimilacions, sensibilitzacions i geminacions, pèrdues.

Convencions gràfiques. Criteris generals per abreujar mots. Abreviatures i símbols més freqüents: adreces, hora, pesos i mesures, tractament personal. Funció distintiva de les majúscules en els casos d'ús general següents: càrrecs oficials, formes protocol·làries, noms d'institucions i entitats, topònims amb article, noms de places i carrers.

Signes de puntuació: coma en inversions de l'ordre lògic, pleonasmes, contactes amb conjuncions, en oracions adjectives i supressions verbals. Punt i coma en juxtaposicions, enumeracions, davant de conjuncions adversatives i concessives. Parèntesis, guions, dos punts i cometes com a marques introductòries del discurs directe o indirecte.

Morfologia i sintaxi

Els substantius i els adjectius

Flexió de gènere i nombre del substantiu: alternança -e, -o, -u/a (*pediatre/a, monjo/a, ateu/a*). Substantius abstractes acabats en -or (*clamor, esplendor, amargor...*). Remarques sobre el gènere d'alguns substantius evitant la interferència morfològica (*els afores, el deute...*). Casos especials de flexió de nombre (*sofà/sofàs, cafè/cafès...*) i plurals invariables (*llapis, cactus, dilluns...*); plurals gràfics (*els apèndixs, les falçs...*). Substantius de doble gènere amb significat diferent (*canal, capital, còlera...*). Epicens (*cadenera mascle, cadenera femella...*).

Flexió de gènere i nombre de l'adjectiu: casos amb terminacions en hiat o en diftong creixent (*iníc/iniqua, promiscu/promíscua...*). Casos que difereixen del castellà (*verd/a, rude...*). *Pluralia tantum* (*les ulleres, els escacs, les postres...*). Usos contrastius amb el castellà (*bon dia, els diners, el parafang, el gratacel...*). Remarques i casos amb dificultat (*amargant, pobre/a, comú/na, covard/a, mallorquí/ina*). Col·locació de l'adjectiu respecte al substantiu.

Els determinants i els quantificadors

Article. Apostrofació de l'article i excepcions (*la una, la ira...*). Apostrofació de sigles i acrònims (*l'IVAM, la IBM...*). Apostrofació i contracció de l'article personal *el* i *en*. Casos especials sense apostrofació i sense contracció. Ús de l'article davant de l'infinitiu. Determinació del substantiu (*Parar taula; Vindrà dilluns.*). Article neutre: valor abstractiu i valor intensiu. Modismes que presenten interferències amb l'article *lo* neutre.

Funcions dels demostratius: determinants, pronoms o adverbis (*Eixe pastís l'he fet jo; aquell no. No feu això. Ací te'l deixe*).

Ús i abús dels possessius. Valor semàntic de les formes *llur* i *llurs* i ús restringit en registres formals.

Numerals: concordança dels numerals amb el substantiu que modifiquen (*u/un*). Escriptura dels numerals amb xifra o amb lletres (*La pàgina 3; Ho repetiràs cent vegades.*). Ordinals escrits amb xifres romanes (*XV, quinze*). Flexió de gènere dels numerals multiplicatius: ús variable i ús invariable. Perífrasis equivalents als multiplicatius (*tres vega- des més lluny*). Numerals col·lectius més habituals.

Morfologia i usos d'alguns adjectius i pronoms indefinits (*qualsevol, hom, cada u, cadas- cú, la resta...*).

Morfologia i usos dels quantitatius invariables. Expressió de la quantitat mitjançant fraseologia i locucions quantitatives (*com més, com a màxim, si més no, a tot estirar, pel cap alt/baix*).

Precisió en l'ús dels indefinits i adequació de la forma a la funció exercida (*qualsevol,*

qualssevol; qualsevulla, qualssevulla; ambdós; altre, un altre, l'altre; cert, un cert). Els diversos valors del quantificador nominal *tot* (amb numeral, topònim, gerundi, adjectiu, adverbí). Ús de les preposicions amb els indefinits: la preposició partitiva *de* (*res de transcendent*) i altres estructures fraseològiques (*res a fer*).

Els pronoms

Usos pronominals de possessius, demostratius, indefinits, numerals i quantitatius.

Pronoms personals forts: ús restringit dels pronoms personals forts de 3a persona amb les entitats inanimades (*Té paciència i confia en ella-hi confia. Ha escrit una novel·la i parla d'ella-en parla.*).

Pronoms febles: ús dels pronoms febles en funció de complement del nom (*Consulta la taula de preus; en consulta la taula*); de subjecte (*De galetes? Compra'n dos paquets.*); de complement de règim verbal (*Parlen de literatura; en parlen*). Precisió en l'ús dels pronoms febles quant a la forma i a la funció: pronom *se* davant de verbs començats per /s/ (*se celebra*); *en* i *hi* quan són gramaticalment necessaris (*En vol més. No hi havia ningú.*); usos lexicalitzats de *en* i *hi*, sense valor sintàctic (*Me'n vaig a casa. Vine-te'n al teatre. No m'hi veig.*). Combinacions genuïnes (*S'ho-Li ho vaig dir.*). Usos pleonàstics admesos i no admesos (*N'hi-Hi ha poc de pa.*). Concordança del participi amb els pronoms acusatius de 3a persona. Combinacions binàries.

Pronoms relatius: concepte i tipus de funció sintàctica. Ús de pronoms relatius: àton *que*, tònic *què*, personal *qui*, adverbial *on*, variable *qual*. Relatiu neutre *la qual cosa, cosa que*. Relatiu possessiu. Estructures article + *que*. Pleonasmes més habituals.

Precisió en l'ús dels exclamatius; funcions de *quins, quant, que* i *com*; la construcció *quin + substantiu + més + adjectiu*; oracions amb el relatiu *que* que completen les oracions exclamatives (*Que valent que és!*).

Usos pronominals de possessius, demostratius, indefinits, numerals i quantitatius.

Usos pronominals d'alguns adjectius i indefinits (*qualsevol, hom, cadascú, cada u, la resta...*). Usos pronominals dels numerals.

Els verbs

Perífrasis verbals: obligació (*haver de + infinitiu, caldre + infinitiu/que*), probabilitat (*deure + infinitiu*) i imminència (*estar a punt de + infinitiu*).

Conjugació dels verbs irregulars velaritzats. Verbs que presenten interferències en la conjugació (*admetre, concebre, ocórrer, garantir, telefonar, trair, rebre, percebre, florir...*) incloent-hi els acabats en *-metre, -córrer, -fondre, -batre, -rompre, -cloure*. Remarques sobre la conjugació irregular de *cabre, caldre, saber, veure*, etc.

Ús de la morfologia verbal adequada als contextos formals; verbs irregulars poc usats (*complaure, cruixir, escopir, fondre, imprimir, jaure, lluir, moldre, morir, oir, romandre, rostir*). Conjugació dels verbs que admeten el model pur i l'incoatiu (*afig, afegeix*). Verbs de la 2a i 3a conjugació que en el present d'indicatiu, el present de subjuntiu i l'imperatiu presenten

formes sense velaritzar (*dorm, perd, sent, cull, dorma, perda, senta, culla*).

Classificació sintàctica de verbs: transitius, intransitius, personals i impersonals, pronominals i no pronominals. Ús bàsic.

Usos més freqüents i estables de *ser* i *estar*.

Ús adequat de les formes no personals del verb d'acord amb els usos formals de la llengua: restricció de la substantivització de l'infinitiu. Participis irregulars (*confós, detingut, distret, exclòs*). Concordança del participi. Usos del gerundi. Formes irregulars del gerundi (*bevent, traient/traent, estenent*).

Temps verbal en oracions de probabilitat. Correlació dels temps verbals en les oracions compostes condicionals.

Els adverbis

Adverbis i locucions de probabilitat. Coordinació dels adverbis acabats en *-ment*. Precisió en l'ús de *baix, davall* i *sota*. Precisió en l'ús de *només, no més, sols, solament, a soles*.

Adverbis i locucions modals, d'afirmació i de negació (*potser* + verb en indicatiu; *no* amb paraules negatives).

Adverbis textuais: distributius i lògics d'addició, de contrast, de reformulació, de conseqüència, etc. Ús de *enlloc, força, dempeus, corrents, tothora, enjorn* o *d'hora, sota, l'endemà*.

Lexicalització de les locucions adverbials: *aleshores, a les hores; alhora, a l'hora; enlaire, en l'aire; potser, pot ser; sobretot, sobre tot; enlloc, en lloc*.

La doble negació, ús de la partícula *pas*.

Les preposicions

Usos de *fins, fins a, com, com a, cap, cap a*. Ús del de partitiu. Remarques sobre l'ús de les preposicions *a* i *en* en els complements circumstancials de temps i de lloc. Remarques sobre l'ús de les preposicions *per* i *per a*. Preposició *en* i contracció *al* en construccions temporals d'infinitiu.

Canvi i caiguda de preposició.

Les conjuncions

Conjuncions i locucions conjuntives de coordinació. Usos de conjuncions copulatives, distributives, disjuntives, adversatives i il·latives. Remarques sobre l'ús de conjuncions i locucions conjuntives de subordinació. Usos de conjuncions completives, modals, temporals, de lloc, comparatives, consecutives, condicionals, concessives, causals i finals.

Distinció entre *sinó* i *si no*, entre *perquè, per què* i *per a què*. Ús de *doncs, posat que* i *que completiu*.

Components lèxics i semàntics

Lèxic formal general dels esports, el turisme, els mitjans de comunicació, la publicitat, els successos, les arts, el medi ambient, la ciència, la tecnologia, la societat i el govern i els problemes socials.

La formació lèxica. Habilitació, derivació i composició.

Ús del guionet en els compostos: compostos a la manera culta amb formes prefixades acabades en -o (*audiovisual, fisicoquímico...*); compostos catalans el primer component del qual és un mot que duu accent gràfic (*pèl-roig, mà-llarg...*); compostos formats per mots units per una conjunció o preposició (*allioli, cul-de-sac...*); sintagmes lexicalitzats (*bar restaurant, baix relleu...*); altres: *abans-d'ahir, adéu-siau*.

Precisió lèxica. Interferències lèxiques. Barbarismes, vulgarismes i manlleus. Mots patrimonials i cultismes.

Frases fetes, locucions i refranys.

Relacions lexicosemàntiques. Sentit figurat: metàfora, comparació i analogia. Polisèmia: mots polisèmics del vocabulari general. Sinonímia i geosinònims. Falsos sinònims. Antonímia: antònims del vocabulari general

MATERIALS I RECURSOS

Material disponible en Campus virtual UCVNet.

- El curs de Valencià C1, Classe en Directe virtual + Plataforma consta de tretze unitats didàctiques on l'alumnat té accés als blocs multimèdia "Llengualínia".
- Cada unitat didàctica està estructurada en els apartats següents:
 - Introducció
 - Gramàtica
 - Lèxic
 - Practiquem
 - Repassem (caràcter avaluatiu)
- Vídeo: Guia d'ús curs de valencià C1 per tal d'aprendre a navegar dins el curs.

Material complementari:

- [Diccionari normatiu valencià](#)
- [Gramàtica valenciana bàsica](#)

METODOLOGIA

El curs de Valencià C1, Classe en Directe virtual + Plataforma de l'Institut de Llengües de la Universitat Catòlica de València Sant Vicent Màrtir té com a objectiu principal facilitar i motivar l'aprenentatge dels alumnes que han decidit complementar la seua formació lingüística de manera autònoma i eficaç. Seguint un format flexible, de qualitat i personalitzat, el curs potencia les habilitats dels alumnes tant en l'expressió escrita com en l'expressió oral centrant-se en l'examen de certificació de nivell C1 de la CIEACOVA.

Dins d'un marc d'integració de les destreses (comprensió oral i expressió escrita, coneixements gramaticals i lèxics, comprensió escrita, expressió i interacció oral), es presta atenció a desenvolupar aspectes gramaticals, de vocabulari i pronunciació (sons, ritme, entonació) per a poder utilitzar la llengua de manera efectiva en diferents situacions comunicatives. Els materials es presenten contextualitzats dins del format examen de manera que afavorisquen l'ús significatiu de la llengua i fomenten estratègies d'aprenentatge i comunicació.

El focus principal es troba als exàmens de certificació de la CIEACOVA, per als quals es prepara els alumnes constantment mitjançant el treball d'estratègies de lectura, escriptura, expressió oral i escolta activa aplicant els continguts gramaticals i de vocabulari adquirits a través de cada mòdul.

El model pedagògic del curs de Valencià C1, Classe en Directe virtual + Plataforma de l'Institut de Llengües combina sessions síncrones a través de Microsoft Teams, que queden gravades perquè l'alumnat pugua continuar l'aprenentatge en qualsevol moment i lloc, amb el treball guiat per mitjà dels materials didàctics i ferramentes multimèdia a la seua disposició.

L'acompanyament a l'alumnat, senyal d'identitat de la UCV, es plasmarà a través de diferents activitats d'aprenentatge.

Una vegada s'accedeix al curs, els materials es troben disponibles en tot moment i serveixen de guia per a realitzar les tasques de producció oral i escrita, que seran corregides i supervisades pel docent.

En definitiva, el curs es nodreix, d'una banda, dels blocs multimèdia "Llengualínia" al Campus virtual UCVNet en què l'alumne podrà realitzar activitats del nivell al seu propi ritme i, d'una altra, de la instrucció síncrona del docent expert.

CALENDARI ACADÈMIC

El curs de València C1, *Classe en Directe virtual + Plataforma* s'adapta al calendari acadèmic dels graus UCV respectant els períodes d'examen establits. La docència quadrimestral es dividirà en dos períodes: d'una banda, d'octubre a desembre coincidint amb el primer quadrimestre i, d'una altra, de febrer a maig d'acord amb el segon. Aquest curs també s'impartirà en la modalitat anual des d'octubre fins a a maig.

L'inici del curs estarà determinat per una sessió de benvinguda. La docència síncrona tindrà lloc de manera periòdica per a garantir la continuïtat de l'aprenentatge, el seguiment dels alumnes i donarà sentit a la temporalització dels continguts en la plataforma UCVNet.

CRITERIS D'AVALUACIÓ

AVALUACIÓ	Entregues obligatòries (60%)	➤ 2 simulacres d'examen complets que inclouen: ○ 4 produccions escrites ○ 6 produccions orals (monòlegs i diàlegs)
	Blocs multimèdia "Llengualínia" (20%)	➤ És necessari completar un mínim del 50% de les activitats autoavaluables dels blocs multimèdia.
	Assistència (20%)	➤ Assistència obligatòria al 80% de les sessions síncrones. ➤ Assistència obligatòria a les proves orals (dates en el cronograma del curs)

Amb l'objectiu de valorar el progrés dels alumnes, es farà un seguiment progressiu de les tasques individuals realitzades en els blocs multimèdia en el campus UCVnet i de l'entrega de les tasques d'expressió escrita, així com de les dos produccions orals en les sessions síncrones.

Es faran dos simulacres d'examen. Per a superar el curs (apte) serà necessari obtindre, almenys, un 50% en cada un dels apartats (entregues obligatòries i blocs multimèdia). I un 80% de l'assistència, tot i que l'assistència a les proves orals serà obligatòria en les dates que s'indiquen al cronograma del curs.

CERTIFICATS

La realització d'aquesta formació, i el compliment dels criteris d'avaluació establits, comportarà l'obtenció d'un certificat de reconeixement d'aprofitament i assistència en què es reconeguen les hores de formació lingüística i la nota final (Apte o No Apte) emés per l'Institut de Llengües de la Universitat Catòlica de València Sant Vicent Màrtir.

